

Pohádka o energii a jejích přeměnách

Žila byla jednou jedna sluneční energie. A ta vyšla ze Slunce ve formě slunečního paprsku když se vydala na dalekou cestu vesmírem a tu zahlédla krásnou modrou životem oplývající planetu a jelikož to byla ta nejhezčí a měla to k ní asi jen 8 minut rozhodla se, že se na ní tedy vydá. Planeta byla krásná řekl si sluneční paprsek, proplul atmosférou a viděl že je na ní hezký život jako například rostlinky, lidi, různé živočichové a bakterie. V tu se k němu připojil jeho bratr a ten to fláknul přímo do solárního panelu. Druhý paprsek si pomyslel že je jeho bratr hlupák. Hned poté se začal rozmýšlet kde bude užitečný on. A po chvíli rozmýšlení se rozhodl že bude podpořit život zeleně na Zemi. Tak si vybral květ a vrazil do něj plnou silou a díky tomu se v květině energie sluneční změnila na energii chemickou. I když si myslel že jeho bratr to flákl nevědomky do obyčejného panelu zjistil že jeho bratříček využil lidského vynalézání v solárním panelu a přeměnil se v solárním panelu na energii elektrickou a tím pádem dodal elektrinu do elektrické sítě. Nejprve se v síti rozpletých kabelů sítě nevyznal ale po čase se zeptal na cestu jiné elektrické energie která tam žije o něco déle. Ta mu vyprávěla o přístroji který ji přeměnil na elektrickou nýbrž zprvu byla energií větrnou. Povídala mu o tom jak nejdříve byla větrem narazila do lopatek větrné elektrárny a přeměnila se elektrickou. Z elektrárny putovala do sítě až sem kde potkala naši již zprvu známou sluneční energii. Pobívali zde jen chvíli protože přišel člověk a zapojil do zásuvky všemocný větrák. Energie se obě bály co se s nimi bude dít dál... člověk stiskl tlačítko ZAPNOUT na 3. Stupeň a vteřina je to vtáhlo do elektrického motoru větráku a přeměnil se v energii pohybovou kterou roztočil lopatky onoho všemocného větráku. A to byl její konec. A mezitím se odehrává příběh jiné energie na opačném konci světa abychom byli přesní v Českých Budějovicích.... tzv. ráji na zemi. Tam se tyčí 4 mohutné temné chladicí věže patřící ke komplexu jaderné elektrárny Temelín. Tam se energie která dlouho ale opravdu velmi velmi dlouho čekala schovaná v malém kousku uranu který docestoval do Temelína a tam se později v místnosti zvané reaktor začal štěpit a zahříval okolní vodu která se vypařovala a to je energie jaderná přeměňující se v turbíně na energii pohybovou a zde na energii elektrickou a putovala sítí kde se seznámila s předcházejícími dvěma energiemi a putovala s nimi a se spoustou dalších energií do všemocného a děsivého větráku a to je konec. ☺